

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio LVI. Matris Dolorosæ exemplo docemur, quomodo recte & cum fructu ad Deum orare debeamus. Emblema. Regula, seu amussis, juxta quam architecti sua extruunt, & dirigunt ædificia cum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO LVI.

Matris Dolorosæ exemplo docemur, quomodo rectè
& cum fructu ad Deum orare debeamus,

*Hi omnes erant perseverantes unanimiter in ora-
tione cum MARIA Matre JESU. Act. 1. 14.*

Venerat aliquando ad pretiosissimum orbis Redemptorem Salome Vidua & Mater filiorum Zebedæi, humiliter supplicans, quatenus benignus Dominus dilectis filiis suis Jacobo & Joanni in regno suo dexteram & sinistram præ cæteris Candidatis dignaretur concedere: *Dic, ut Matt. 20. 21.*
*sedent hi duo filij mei, unus ad dexteram tuam, & unus ad sinistram in regno tuo. Quid ad hanc orationem mitissimus Salvator? Non Matri, sed filijs responder: Nescitis, quid petatis. Et quare hoc, mi Domine? Cur hos sup-
plican-*
Mater Dolorosa. L II

ON-

Ecc. 11. 9.

plicantes dimittis inanes? Nunquid ipse dixisti: *Petite, & dabitur vobis, querite, & invenietis: Pulsate, & aperietur vobis?* Et ecce petit Vidua hæc pauperula, & nihil ei datur: Quærit, & nihil invenit: Pulsat, & non ei aperitur; ò Domine! ubi sunt promissiones tuæ antiquæ?

Matt. 23. 33.

Respondet D. Joannes Chrysoft. idem matrem repulsam, quia non rectè & contra propriam filiorum salutem orabat, dum pro uno cælum & pro altero infernum postulavit; & quomodo hoc? Observa Lector prudens, per partem dexteram in regno Christi Electorum & Salvandorum pars indicatur, & per sinistram pars reproborum & damnandorum designatur: *Et statuet oves quidem à dextris suis, hædos autem à sinistris.* Petijt ergo mater illa pro uno filio cælum, & pro altero infernum; hinc merito & mater & filij cum hac oratione fuerunt repulsi, quia ignorabant, quidnam orarent: *Nescitis, quid petatis, quasi diceret, ait Orator aureus: Ego vos vocavi ad partem dexteram, & vos vestro consilio curritis ad sinistram, &c.* Vide hinc anima Christiana, quomodo & qualiter subinde nostra fit constituta oratio: *Petitis, inquit S. Jacobus, & non accipitis, id quòd malè petatis.*

S. Chrysoft.
hic apud
Cornel.

Jacob. 4. 3.

Non sic Mater Filij Dei, sicut mater filiorum Zebedæi, neque dexteram, neque sinistram in regno Dei obtinendam unquam petijt, sed ut in omnibus fieret sanctissima voluntas Dei, ad quod unice respiciebat, hinc semper à Deo obtinuit, quod in oratione sua postulavit, cujus etiam totum vivere, si attentiore mentis oculo inspicias, non aliud erat quàm precari, & agere familiarissimè cum Deo, quem jam à primo vitæ momento adorare, colere & magnificare cœpit: *Tanto lumine,* ait S. Bernardinus Senensis, *illustrata fuit beatissima Virgo, etiam cum adhuc esset in ventre Matris, ut non tantum plena fuerit lumine rationis, sed etiam altissime contemplationis, eò sublimata, ut Deum perfectius contemplaretur in utero materno, quàm alius in ætate perfecta, magisque deinde excessit in contemplatione dormiendo, quàm alius vigilando;* in qua oratione & laude Divina per omnem vitam pertexit, & quantum potuit, alios quoque ad orationis studium induxit: *Ipsa benedicta Dei Mater,* ait alius Bernardinus à Busto ser. 4. *(cui cognomen Busti) alios inducebat ad adorandum, & idèd Act. 1. de Apostolis dicitur, quòd stabant in oratione cum Maria scilicet, ut colligamus orationis perseverantiam ex Maria presentia & hortatione maxime provenisse.* Proinde SS. Cor hujus devotissimæ ac dolorosæ Matris Dei non incongruè assimilabis cuidam regulæ seu amussi, quam architecti, ut citra vitium laborent, assiduò manibus versant, cujus beneficio fabrica re-

S. Bernhar.
din. Sen. To.
2. ser. 62. c. 3.Bernhardin.
à Busto ser. 4.
de fervent.
erat. M.

&c.

Et non distorta in altum confurgit, addito super oculum Domini
hocce Lemmate:

Recta à recto.

2. Ita est: *Oculi ejus erant columbarum*, semper intenti ad Dominum, absque eo, quod intrinsicè latebat, optima nimirum Cordis ejus ad Deum ubique præsentem directa intentio, in cujus conspectu semper ambulabat: *Unum*, ait S. Antoninus, pro certo scimus, quia omnis *Mariæ actio & intentio semper fuit intenta in Deo*, sive trimulæ in templo, in quo usque ad annum ætatis decimum quintum, quo Verbum concepit, diu noctu- que in oratione tum vocali, tum mentali Deo deserviebat; sive per triginta illos & quatuor annos, quos cum Filio à puncto incarnationis usque ad passionem ejus & crucis mortem exegit; sive post ejus ascensionem in coelum, ubi adhuc duos & viginti circiter annos in solamen primorum fidelium ex voluntate piensissimi Numinis in terris transegerat, semper in devotione & meritis crescens, ad perfectionem consummatam & ad summum sanctitatis apicem ascendit, de cujus plenitudine nunc omnes accipimus.

De Judith Matrōna nobilissima, cujus eximia forma cum pari certabat virtute, quam proinde Deus ad tam heroicum facinus & Israëlīs liberationem elegit; de hac, inquam, vidua, ut tota Deo & orationi vacaret, habet Scriptura: *In superioribus Domus sue fecit sibi secretum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa morabatur; & habens super lumbos suos cilicium, jejunabat omnibus diebus vite sue.*

En typum perelegantem pretiosissimæ Virginis ac Matris Dei Mariæ nunc viduæ, post Filij ascensionem in monte Sion simile secretum sibi eligentis cubiculum, in quo in assidua meditatione, jejunio, corporis mortificatione, silentij studio, castitate plùs quàm Angelica, ac præsertim in ferventissima oratione Deo suo pro viribus servire satagebat; unde Dionysius Carthusianus in illa verba Cantorum: *Ego dormio, & cor meum vigilat*, ita de hac SS. Deipara loquitur: *Hoc*, ait, *sanctissima Virgo præminenter dicere potuit, quia contemplatissimam vitam duxit, & ab exteriori tumultu, omni inordinato strepitu & cura superflua atque inquietudine culpe penitus alienans, & sospita vigilantissimâ mente Deo vacavit, pro Ecclesia exoravit, ac tribusque virtutum termino excellentiæ perfectissimis jugiter fuit intenta. Denique in somno corporali cor ejus pervigil fuit; & ex assidua assuefactione perfecta insistendi Divinis, ex ardentissima & exercitatissima charitate, ex splendidissima & exuberantissima sapientia sibi infusa, & con-*

- templatione in vigilijs, penè aut prorsus continuè etiam tempore somni vigilijs corde fuit Deo conjuncta, & pro commissa sibi Ecclesia vigilare non cessat. Et si Anna illa Prophetissa non discedebat de templo jejunijs & obsecrationibus Deo serviens die ac nocte; quanto magis in SS. Dei Genitrice admirari possumus orationis sedulitatem, mentis fervorem & animi assiduo ad Deum ascendentis intentionem? hinc non immeritò à SS. Patribus
- Luc. 2. 37.* *Thuribulum aureum, & Altare Thymiamatis* nuncupata est, in quo suavissimi quondam aromatum odores DEO T. O. M. in templo præsentabantur. O quàm tepida est econtrariò oratio nostra: *Magnam injuriam*, inquit Mellifluus, *Deo facio, cum illum precor, ut meam precem exaudiat, quam ego, qui fundo, non audio; deprecor illum, ut mihi intendat, ego verò nec mihi nec illi intendo, &c.* Imitare proinde, saltem quantum vales, SS.
- Hebr. 9. 7.* *Thuribulum aureum, & Altare Thymiamatis* nuncupata est, in quo suavissimi quondam aromatum odores DEO T. O. M. in templo præsentabantur. O quàm tepida est econtrariò oratio nostra: *Magnam injuriam*, inquit Mellifluus, *Deo facio, cum illum precor, ut meam precem exaudiat, quam ego, qui fundo, non audio; deprecor illum, ut mihi intendat, ego verò nec mihi nec illi intendo, &c.* Imitare proinde, saltem quantum vales, SS.
- Exod. 30. 27.* *Thuribulum aureum, & Altare Thymiamatis* nuncupata est, in quo suavissimi quondam aromatum odores DEO T. O. M. in templo præsentabantur. O quàm tepida est econtrariò oratio nostra: *Magnam injuriam*, inquit Mellifluus, *Deo facio, cum illum precor, ut meam precem exaudiat, quam ego, qui fundo, non audio; deprecor illum, ut mihi intendat, ego verò nec mihi nec illi intendo, &c.* Imitare proinde, saltem quantum vales, SS.
- S. Bernh. in medit. c. 8.* *Thuribulum aureum, & Altare Thymiamatis* nuncupata est, in quo suavissimi quondam aromatum odores DEO T. O. M. in templo præsentabantur. O quàm tepida est econtrariò oratio nostra: *Magnam injuriam*, inquit Mellifluus, *Deo facio, cum illum precor, ut meam precem exaudiat, quam ego, qui fundo, non audio; deprecor illum, ut mihi intendat, ego verò nec mihi nec illi intendo, &c.* Imitare proinde, saltem quantum vales, SS.
- Eccli. 18. 23.* *Thuribulum aureum, & Altare Thymiamatis* nuncupata est, in quo suavissimi quondam aromatum odores DEO T. O. M. in templo præsentabantur. O quàm tepida est econtrariò oratio nostra: *Magnam injuriam*, inquit Mellifluus, *Deo facio, cum illum precor, ut meam precem exaudiat, quam ego, qui fundo, non audio; deprecor illum, ut mihi intendat, ego verò nec mihi nec illi intendo, &c.* Imitare proinde, saltem quantum vales, SS.
- Matth. 6. 6.* *Thuribulum aureum, & Altare Thymiamatis* nuncupata est, in quo suavissimi quondam aromatum odores DEO T. O. M. in templo præsentabantur. O quàm tepida est econtrariò oratio nostra: *Magnam injuriam*, inquit Mellifluus, *Deo facio, cum illum precor, ut meam precem exaudiat, quam ego, qui fundo, non audio; deprecor illum, ut mihi intendat, ego verò nec mihi nec illi intendo, &c.* Imitare proinde, saltem quantum vales, SS.
3. Reminiscor hinc Divini illius Sponsi, qui in sacro epithalamio charissimam Sponsam suam peramicè invitavit, ut è domo & civitate in agros egrediens, ibi in umbrosis tabernaculis, in petra excisis, suam inquireret & captaret quietem: *Columba mea in foraminibus petrae: in caverna maceriae.* Ad quid, oro, Sponsa dilecta, & columba illa immaculata in foraminibus petrae, & in caverna maceriae?
- Sponsus ille Christus est, incarnatus in caverna maceriae, hoc est, ait Cornelius, in abscondito ventris virginalis, & natus in foramine petrae, id est, in spelunca Bethlehem, quæ ex petra extra urbis portam erat excisa; mortuus est in rupe Calvariae, ubi Crux Dominica petrae infixæ fuit; sepultus denique est, sed non nisi in foramine petrae, ex quo gloriosus resurrexit. Ad hæc ergo sacra loca invitabat dilectus sanguinum Sponsus charissimam Sponsam ac Matrem suam pretiosissimam, *quæ loca B. Virgo*, addit Cornelius, *crebrò devotè visitabat, & obibat, ut in eis penè habitare videretur.* O quàm ardentes ibi preces ad Deum & Filium fudit! ô quot ardentia in cælum misit suspiria! ô quot lacrymis hæc sacra loca Divini Agni sanguine purpurata rigavit! hic sedebat sponsa illa *umbra illius, quem desideraverat*, revolvens animo omnia, quæ & quanta pro genere humano sit perpeffus, & fructus ejus videbatur dulcis gutturi ejus; hoc enim habet pia & attenta Dominicæ passionis meditatio & oratio, Augustinum audite: *Quantum flevi, bone Jesu, in acerbissime mortis tue meditatione, tanto misericordie tue prodigio commotus acriter!* eligenda.

quabatur scilicet misericordiae tuae dulcedo in cor meum, & ex ea estuabat affectus pietatis, & curuebant lacrymae; & bene mihi erat cum eis. En quomodo ex amaro dulce.

Et vis scire, anime mi, quidnam SS. Deipara circumiens haec sacra loca oraverit, atque meditata sit? planè non aliud, quàm quod ipsa proprio ore Venerabili Catharinae Ricciæ insinuavit & edocuit, voluitque, ut singulis ferijs quintis, sole ad vesperum vergente, cum Sororibus oraret, & devotè decantaret. En epitomam passionis Dominicae, quam sibi ipsi dolorosa Mater ex diversis Sacrae Scripturae locis selegit, & alijs imitandum proposuit.

*Hadr. Lyr.
de Chr. Pat.
apud me
fol. 593.*

Amici mei & proximi mei adversum me appropinquaverunt, & steterunt.

Traditus sum, & non egrediebar: Oculi mei languerunt pro inopia.

Et factus est sudor meus, sicut guttae sanguinis decurrentis in terram.

Circumdederunt me canes multi, concilium malignantium obsedit me.

Corpus meum dedi percutientibus, & genas meas vellentibus.

Faciem meam non averti ab increpantibus, & conspuentibus in me.

Quoniam ego in flagella paratus sum, & dolor meus in conspectu meo semper.

Foderunt manus meas & pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Dederunt in escam meam sel, & in siti mea potaverunt me aceto.

Omnes videntes me deriserunt me, locuti sunt labijs, & moverunt caput.

Ipsi verò consideraverunt, & inspexerunt me; diviserunt sibi vestimenta, & super vestem meam miserunt sortem.

In manus tuas commendo spiritum meum, redemisti me Domine Deus veritatis.

Memento famulorum tuorum Domine, cum veneris in regnum tuum.

JESUS autem emissâ voce magnâ tradidit spiritum.

Misericordias Domini in aeternum cantabo.

Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit.

Ipsè vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Omnes nos quasi oves erravimus; unusquisque in viam suam declinavit.

Et posuit in eo Dominus iniquitates omnium nostrum.

Exurge, quare obdormis Domine? exurge, & ne repellas in finem.

Ecce Deus salvator meus: Fiducialiter agam, & non timebo.

Te ergo quesumus Domine JESU famulis tuis subveni, quos pretioso sanguine redemisti.

V. Misere nostri JESU benigne.

R. Qui passus est clementer pro nobis.

Respice, *quæsumus Domine super hanc familiam tuam, pro qua Dominus Iesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, & crucis subire tormentum.*

3. Inq. lib. 3. cap. 10. Lector Mariane, si salutem tuam amas, fac hanc orationem, ab ipsa dolorosa Matre subministratam, tibi familiarem, quia, prout B. Albertus Magnus asserit, talem Christi passi memoriam etiam simplicem, sed devotam plus animæ tuæ prodesse saluti, Deoque multò esse gratiorem, quàm si quotidie te usque ad sanguinem flagellares, aut anno integro in aqua & pane jejunares, aut quotidie Davidis Psalterium recitares. En quàm facilem orandi & meditandi modum tibi subministrat dolorosa Mater, si eam amas, imitare.

Luc. 23. 41. 4. Plura requiris? & rectam orandi formam? Christum comprimis consule in monte Olivario tibi orandi exemplar præbentem. Oravit avulsus, quantum est ictus lapidis, à Discipulis: Disce, & quære solitudinem in oratione. Oravit positus genibus, procidens in faciem suam: Disce in oratione coram Deo tuo te humiliare terra & cinis. Oravit se totum in sanctissimam Patris voluntatem resignans: Fac tu similitat. Oravit in agonia prolixius: Observa in orando fervorem & constantiam. Oravit usque ad sudorem sanguineum: Nota mortificationem ad rectam orationem necessariam. Oravit cum lacrymis: *Non enim solis oculis, ait Mellifluus, sed quasi omnibus membris flevisse videtur, ut totum Corpus ejus quod est Ecclesia, totius lacrymis corporis purgaretur.* Ubi tuæ sunt lacrymæ inter orandum? En normam & formam hîc habes, Cliens Mariane qualiter juxta exemplum Christi & SS. Matris ejus dolorosæ te oporteat orare. Oravit & illa, sed ut plurimum sola, amans unice solitudinem: *Sola, inquit S. Ambrosius, in penetralibus, quam nemo virorum videret, solus Angelus reperiret, sola sine comite, sine teste, ne quo degenerare depravaretur assatu, ab Angelo salutatur.* Oravit positus genibus, prout patet in illo lapide, in quo pro perseverantia Stephani deprecatur, genuum formam reliquit. Oravit semper Divinæ voluntati se penitissimè resignans: *Intemerata Virgo, ait S. Bernhardinus, semper habuit continuum aspectum ad Dei beneplacitum, promptumque consensum.* Oravit prolixius & constanter, quod patet ex illo Lucæ: *Hi omnes erant perseverantes in oratione unanimiter cum Maria Matre JESU.* Oravit cum lacrymis: *Et lacrymæ ejus in maxillis ejus.* Imò oravit usque ad sanguinem præsertim in passione & morte Filij, ita ipsâ ad S. Birgitram attestante: *ex oculis meis erumpebant lacrymæ sicut sanguis è venis.* Et quis dubitat, quòd talis oratio non penetraverit cœlos, & usque ad conspectum Altissimi pervenerit? *Oratio humiliantis se, ait Siracides, Nubes penetrabit. & non discedet, donec altissimus aspiciat.*

S. Bernh. ser. 3. in Ram. Pal.

S. Ambr. lib. 2. in Lucam. Adrichom. in descript. Terra sanct. S. Bernhardin. To. 2. 51. Act. 1. 14.

Thren. 1. 2.

Lib. 1. Revel. cap. 10. Eccli. 35. 21.

5. Heu

7. Heu qualis econtrario est nostra oratio! quam distracta, quam tepida, quam
 inddevota, quam arida, jejuna, & sine ulla facta preparatione! Unde tanta tepidi-
 tas in orando? querit S. Thomas de Villanova, tanta negligentia in operando? & re-
 sponder sibi: Ex oblivione Dei, quia non proposuerunt Deum ante conspectum suum. S. Thom. Vill.
 Abraham in monte oraturus, & sacrificaturus omnia prius impedimenta, quae distra-
 ctionem causare poterant, à se amovit: Expectate hic cum asino - postquam adoravo-
 rimus, revertemur ad vos; quare tu non facis similiter, homo Christiane, cum tem-
 plum intras ad Deum oraturus, aut sacrificaturus? Cur non asinum tuum & inuti-
 les curas domi relinquis? Salomon talis ac tantus Rex orans utrumque genu in ter-
 ram fixerat, & manus expanderat in caelum. &c. Qualis est tuus in orando ha-
 bitus? Bethsaminæ illi, quia curiosius Arcam Dei inspexerant, subitaneâ morte à
 Deo castigati sunt: Et tu quid agis? An non curiosè ad omnem motum circumspi-
 cis: rides? fabularis? & hoccine orare est? Ita, exclamat os aureum, cum Rege
 Regum colloquens, cui cum horrore serviunt Angeli, omisso cum illo cepto sermone,
 de luto, de pulvere, de telis araneorum loqueris? An non talis oratio tibi meritò
 fiet in peccatum? Si oratio est mentis elevatio in Deum. Quomodo mens tua erit in
 caelo, si mores jaceant in cenno? Si oratio iusti, juxta mentem S. Augustini, clavis
 est caeli: Ascendit precatio, & descendit Dei miseratio; quomodo tibi patebunt caeli
 januae, si tam luridè, tam frigidè tuas ad Deum preces fundis? An ignoras, quòd
 maledictus sit ille, qui opus Dei facit fraudulentè. Alij legunt: Negligenter? Et quid
 est, dic, obsecro, sodes, hæc tua oratio (non licet mihi dicere, tua Breviarij reci-
 tatio) quid, inquam, est? An non lampas sine oleo, nux sine nucleo; palca sine gra-
 no, mola sine farina, flos sine fructu, corpus sine anima? Proinde si sanus es, & æter-
 nam tuam perpendis animæ salutem, sequere consilium Sapientis: Ante orationem
 prepara animam tuam. Permite semper actum contritionis, præfige tibi bonam
 intentionem, pete gratiam ad piè, attentè ac utiliter orandum, in ipso orationis de-
 cursu sæpiùs recollige mentem ad præsentem Deum, ad passionem Christi & infinita
 ejus merita, eliciendo actum fidei, spei, charitatis, gratitudinis, humilitatis, &c.
 Denique offer preces tuas optimo Numini per manus dolorosæ Virginis Mariæ, in
 eadem intentione, sicut illa quondam stans ad crucis radices Patri æterno dilectissi-
 mum Filium suum obtulit; sic non poterit esse repulsa, ubi hæc pro te loquuntur
 amoris insignia & utriusque merita.

6. Et dic, quæso, an efficacior aut utilior orandi, ac meditandi modus esse po-
 test, quam si juxta exemplar dolorosæ Matris inter orandum cogitationes tuas in
 sanguine Agni intringas, atque utriusque exemplum, quod tibi monstratum est, in
 oratione sequaris? Audi Seraphicum Doctorem: Sit ergo, inquit, regula vivendi pas-
 sio Salvatoris, & tantò amplius in hoc consolemur, quantò amplius Christo conforma-
 mur: & tantò amplius desolemur, quantò ab hoc exemplari ac regula amplius elonga-
 mur. Unde Ecclesiastes monet: Sapientis oculi in capite ejus, caput autem nostrum
 est Christus JESUS & hic Crucifixus, in quem assiduò cum dolorosa Matre mentis
 nostræ oculos in oratione & in omni operatione figamus; ita ipse Christus S. Gertru-
 dem allocutus est: Filia, qui cum devotione me Crucifixum aspicit in vita, ego illum be-
 signo oculo aspiciam in morte. Siste proinde te, quando cum fructu aut vocaliter aut
 mentaliter orare desideras, coram Amore tuo Crucifixo & SS. Matre ejus dolorosa
 velut filium prodigum, nunc denuò ad Patrem & frugem revertentem: Pater pecca-
 vi in caelum & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus. Vel juxta exemplum
 pub.

S. Thom. Vill.
 ser. de S.
 Mich.
 Psal. 53. 5.
 Gen. 22. 5.
 3. Reg. 3. 54
 1. Reg. 6. 19
 S. Chrysost.
 ho. 1 de
 verb. Isaia.
 S. Aug. ser.
 1. Dom. in
 Oct. Pasch.
 Isa. 48. 10.
 Eccli. 18. 23.
 S. Bonar.
 p. 1. Simo.
 cap. 4.
 Eccl. 2. 14.
 Blof. in Mo.
 nil. Spir. 6. 23
 Luc. 15. 22.

- publicani, qui non ausus erat oculos suos levare in cœlum, sed stans à longè percutiebat pectus suum, dicens: *Deus propitijs esto mihi peccatori.* Aut imitare leprosum illum à longè stantem, & rogantem, quatenus à benignissimo JESU à lepra sua mundaretur: *Et cecidit in faciem ante pedes ejus.* Vel sectare servum illum, qui Domino suo decem millia debebat talenta, rogans cum eo: *Patientiam habe in me,* &c. Aut denique cum muliere illa peccatrice ad pedes JESU te projice, amotis lacrymis tua deslens delicta: *Cœpit lacrymis rigare pedes eius.* Convertte exinde oculos tuos ad dolorosam Matrem JESU, eamque impensius per SS. Vulnera ac dulcissimum Cor JESU exora, quatenus tibi in hac oratione & in omni actione velut pia Mater, à Jesu moriente in cruce tibi commendata, benignè adesse dignetur; sic fieri non potest, ut preces tuæ non exaudiantur: *Exaudiet Matrem Filius,* ait Mellissius, & *exaudiet Filius Pater: Filioli, hac peccatorum scala, hac mea maxima fiducia est, hac tota ratio spei mee. Quid enim? potestne Filius aut repellere, aut sustinere repulsam? non audire, aut non auxiliari Filius potest? neutrum planè: Invenisti, ait Angelus, gratiam apud Deum, & sola est gratia, qua egemus.*
- Madri Lyr.* 7. Pro dictorum coronide audiamus, quid Bononiæ In Italia juveni Tyroni ex de pat. Jesu. sacra Divi Dominici familia acciderit. Erat is ex prosapia nobili natus, in delicijs nutritus, & sui amanti simus; sed quia, uti perspicacis erat ingenij, satis luculenter videbat, neminem duobus Dominis, Christo & mundo posse servire, ideo habita super hæc re maturâ deliberatione, mundo valedicere, & sacrum PP. Dominicanorum ordinem ingredi statuit, in quo Bononiæ in percelebri S. Dominici Conventu per aliquot menses, ut Novitius prima fundamenta jecit. Verùm quia rigor ille monasticus & disciplina admodum dura, ac præsertim panis niger & durus per civitatem cæmendicatus tam delicato stomacho non amplius placere, imò & tædio esse cœperunt, statuit unicum suum perfugium apud dolorosam Virginem quærere, hinc lacrymis abundè manantibus ad ejusdem dolorosæ Matris imaginem, Filium de cruce depositum gremio suo excipientem, venit, eamque sic precatus est: *Regina maxima & pia afflictorum Consolatrix, rudis lana, de qua camissam portio, continua flagella, quibus in capitulo excrucior, nocturna vigilia, frequentatio chori, perpetuum silentium me nimis affligunt, quodque magis me urit, nec superare queo, est panis, quo vescor, quem domini non pinsimus, sed per urbem vicatim emendicamus, non integrum, sed partes, non à nobilibus sed plebeis nigrum, durum, pinguem, adèd ut non tantùm non mandere, sed ne alfacere queam: quare te rogo, non agrè ferre, si ad pedes tuos hanc vestem exuo, quam ferre quidem maximè desidero, sed viribus destitutor.* Quid ad hæc dolorosa Virgo: ò verè Mater amoris & doloris! quæ materno ac blandissimo affectu hunc Novitium solata est: *Quomodo si cui mater blandiatur, ita ego consolabor te;* proinde brachium in hac sua icone extendit, panem illum nigrum à juvene sibi porrigi petijt, quem mox Sacris vulneribus & lateri in sinu jacentis Filij intinxit, jussitque, ut bono animo esset, panemque illum rufus gustaret, masticaret, ac comederet. Obsequitur juvenis, & panem hianti ore contrectans, totum cum aviditate manducat, ex cujus gustu tantam dulcedinem & consolationem percepit, ut mutato proposito, non dimittat in S. Religionem: usque in finem fortiter perseveraret, sed & omnia quæcunque dura, aspera & adversa poterant accidere, alacri semper animo perferret, donec tandem hanc mortalem cum æterna commutaret vitam. Tantùm profuit huic Religioso juveni ad dolorosam matrem in tentatione & oratione sua confugisse. Fac tu similiter, Clientis & Sodalis Mariane, si tentatio apprehendit te, ito ad Matrem dolorosam, & dic el: *Monstra te esse Matrem, sumat per te preces, qui pro nobis natus tulit esse tuus.*